

juni 2008

Beste leden,

Een rijk gevulde vakantie-editie van ons aller clubblad ligt voor u.

In deze editie kijken we met verschillende bijdragen terug op onze jubileumfestiviteiten. Bijdragen in woord, en beeld zijn uw deel. Ons huis Harry Mulisch heeft één van de bijdragen verzorgd. Een andere bijdrage is geleverd door één van de oud-leden die het jubileum heeft bijgewoond.

Verder vindt u ook nieuws over de zaalwacht, waarbij ik een ieder extra attendeer op de lijst voor zaalwachtbeurten in de eerste helft van het seizoen. Korte samenvatting van het artikel, bij een zaalwachtbeurt die je niet kunt invullen ben je zelf verantwoordelijk voor vervanging.

Om te voorkomen dat het verslag van de ALV te laat op uw deurmat valt hebben we besloten deze nu alvast toe te voegen. Hiermee, en met het voor genoemde, hebben we een bewaarexemplaar van ons blad gecreëerd. Voeg daar de mededelingen uit de volgende alinea aan toe, en er is nog meer reden om dit exemplaar te koesteren.

De volgende data zijn wellicht van belang;

- 04 juli 2008 is de laatste speeldag van het seizoen 07/08
- 22 augustus 2008 is de eerste speeldag van het seizoen 08/09
- 24 juli 2009 is de laatste speeldag van het seizoen 08/09
De data voor 08/09 zijn onder voorbehoud van goedkeuring door de gemeente
- 21 november 2008 houden we een vrijdagavond toernooi (intern)
- 19 april 2009 zal ons jaarlijkse toernooi plaatsvinden
- 05 september 2008, eerst spelen dan borrelen.

Vanaf 01 juli 2008 zal er een rookverbod gelden in de kantine. Dat kan betekenen dat de rokers vroeg naar huis gaan, de niet rokers de hangers blijken te zijn, of geen van de voorgenoemde opties. Het bestuur hoopt dat het rookverbod ertoe zal leiden dat meer leden na afloop even de avond blijven nabespreken. In dit licht wordt een ieder ook uitgenodigd om op 05 september 2008 gezellig te blijven. Henny zorgt hierbij voor een snack. Het bestuur zal, in beperkte mate, consumpties vergoeden (zeg maar; consumptiebonnen uitdelen).

Veel leesplezier, en een veilige, fijne, blessurevrije vakantie toegewenst namens uw aller bestuur.

Een impressie van de jubileumviering

Het was zondagmorgen 13 april 2008, een aantal enthousiaste recreanten en ex-leden stonden wat onwennig al dan niet in een verre van uniform sporttenuue zich af te vragen wat op dat onwijselijk vroege uur van hen werd verwacht. Dat er een jubileum te vieren was, dat had ieder inmiddels wel begrepen, dat er sprake was van een toernooi annex receptie en annex eterij, en dat allemaal voor niets was eveneens aan ieder wel bekend. Maar ja de feitelijke invulling, dat wordt pas duidelijk op de dag zelf.

Gelukkig waren er consumptiebonnen en dat stelde velen gerust. Tevens bij ontvangst de koffie en de gevulde koeken, dat veel van onze mannen- broeders terug deed denken aan een ander diep ingrijpende gebeurtenis uit het verleden, de dienstplicht. De overeenkomst was overigens opvallend immers in beide gevallen was er koek en sopie alvorens er iets diende te worden gepresteerd, geen schuttersputten, tijgersluipgang of losse flodders dit keer maar een echt onvervalst badmintontoernooi. Nou ja echt, onvervalst.....

De voorbereiding daartoe werd professioneel aangepakt. Onder de bezielende leiding van Willem van Mullem werd een warming-up gehouden. Er werden spieren en andere lichaamsdelen gestrekt, waarvan velen het bestaan nog nooit hadden geweten laat staan ervan gebruik gemaakt. Dat was direct al merkbaar, de eerste liters vocht vonden haar weg naar de nooit vermoede lichaamsdelen.

En toen moest het toernooi nog beginnen. Zes velden, drie normaal, drie met toeters en bellen. Dat laatste verdient wellicht enige toelichting: op deze velden werd gespeeld met handicap, een andersoortig racket, een geblindeerd net en een mosje-dayan-oog waren de ingrediënten, die een normaal spel onmogelijk maakte en het spelniveau terugbracht tot het peil, waarop normale recreanten gewoon zijn pluimbal te meppen.

Op de andere drie velden werd kennelijk "gewoon" gespeeld, nou gewoon..... Twee incidenten maakten al gauw duidelijk dat sommigen de voorafgaande warming-up hadden aangezien voor een reïncarnatie, een wedergeboorte die hen terugbracht in de tijd, dat zij nog als godenzonen de badmintonvelden betraden. Zoals wij thans weten is een warming-up slechts bedoeld de schijn te wekken dat we godenzonen/-dochters zijn, maar in feite heeft het slechts ten doel de ziektekostenpremie enigszins te drukken.

Dat hadden twee personen echter nog niet helemaal door met fatale gevolgen. Willem van Mullem onze onvolprezen voorganger in de opwarmer, moest al gauw constateren, dat hij ook onvermoede organen in zijn lichaam had, die al gauw

protesteerden tegen de "rare" bewegingen die hun baas maakten. Het gevolg was een voortijdig afbreken van de ongetwijfeld geweldige match die hij bezig was te spelen.

Het tweede incident was van ernstiger aard, ons roemruchtig oud-lid Wim Bovenlander had ook niet helemaal door dat de bewegingen die hij in zijn jonge jaren als vanzelfsprekend en geroutineerd bij het spel aanwendde, bij het toenemen der jaren enigszins moeizamer en zelfs helemaal niet meer verliepen. De gevolgen waren niet fraai.

Gescheurde achillespees was de diagnose, welke een spoedige operatie, daags daarna, noodzakelijk maakte. Wim bleek echter uit het ouderwetse recreanten-hout gesneden. Hij is, steeds goed geluimd, gedurende nog een groot deel van de dag bij ons gebleven en bleef een prettig gezelschap. Hulde! Daarbij dient echter wel te worden aangetekend dat een ander oud-lid van onze befaamde club zeker ertoe heeft bijgedragen dat hij zo opgewekt bij ons bleef. April in love?

De overige wedstrijden verliepen zoals we dat alle jaren bij de Recreant gewend zijn, fanatiek, sportief en gezellig met het nodige respect voor elkaars kunnen en minder kunnen, waarbij de nodige humor niet ontbrak.

Daarnaast werden weer vele herinneringen opgehaald en kennismakingen hernieuwd. Kortom een echt recreanten sfeertje.

Nadat uiteindelijk om een uurtje of drie pm de serieuze spelers van het speelveld en de oud-leden uit de kroeg waren gejaagd, begon het officiële gedeelte in de meer intieme kring van de nog actieve spe(e)l(st)ers. Onze voorzitter opende het festijn met de hem eigen kort en bondige toespraak: we hebben jubileum feest, er is wat te eten en te drinken en verder veel plezier met elkaar. Zijn mededelingen werden met luid gejuich begroet zowel qua inhoud als beknoptheid, want ja er mocht nog steeds gerookt worden in de kantine en ja drank voor niets, een oprechte recreant willen in het consumeren van deze genoegens niet al te veel worden gehinderd door langdradige speeches en ander oponthoud.

Vervolgens kwamen de Chinezen binnen, naar mijn mening net maar weer weggegaan uit Ter Apel, welke ingrediënten binnenbrachten, waarvan de geur toch even de notoire drinkers op ander gedachten bracht. Een overheerlijk gerechten menu viel ons ten deel, en er werd gretig gebruik van gemaakt.

Kort voor of na deze smakelijke delicatessen, werd ons nog een herinnering uitgereikt, bestaande uit een klokje in zilver gevat, met een duidelijke aanwijzing dat we een dergelijk geschenk alleen maar te danken hadden aan het feit dat de Recreant 25 jaar bestond. De bedoeling is dat aan de zijkanten steeds foto's worden geplaatst van de voorzitter van dienst en aan de andere kant van de

zaalwachtlĳst, zodat eenieder actief lid weet van wie hij/zij de sanctie kan verwachten indien hij geen gehoor geeft aan het dringend verzoek op zijn/haar beurt de zaalwachttĳtak te vervullen.

Er werd nog lang nagepraat en gedronken, er kwam geen eind aan de verstrekking van consumptiebonnen. Maar ja het verzoek van de thuis zittende familie om nou eindelijk eens te komen afwassen en/of de kinderen naar bed te brengen werd langzaam maar zeker een oekaze, zodat we toch maar besloten af te druipen. Voldaan en met de zekerheid dat voor een keer de zondag goed was besteed.

De sportcommissie en de organiserende leden van dit jubileum zijn we veel dank verschuldigd voor deze geslaagde dag; we hebben dan ook besloten ze over 25 jaar wederom te verzoeken het jubileum te organiseren.

Wim O.

Terugblik op de reunie

Ergens in februari kreeg ik een brief van de jubileumcommissie De Recreant. 't Was al weer 25 jaar geleden dat de club werd opgericht en dit heugelijke feit werd gevierd met een reunie annex toernooi. En ja, ik was ook lid geweest in een ver verleden. Als broekie speelde ik bij BCZ maar voelde er net als vele anderen weinig voor om mee te betalen aan de veren shuttles voor de competitie spelers. We wilden recreatief spelen en dat kon bij de afsplitsingsclub De Recreant. Er werd gespeeld in sportzaal Stegeslag, met eigen kantine en eigen friteuse (of namen we die zelf mee?). Na het spelen ging de koelbox open en was het heerlijk nagenieten. Maar nu! Ik zou weer gaan spelen maar voorzag wat kleine probleempjes. Racket en schoenen, sportbroek, shirt en sporttas ben ik al jaren uit het oog verloren, en de sportzaal waar we speelden .....was die niet gesloopt? Hoe dan ook, als er een gelegenheid is om te spelen dan ben ik erbij. Dus zoek naar mijn oude spullen. Met 't spinrag aan mijn racket stapte ik op zondag 13 april in de auto en reed "vanuit Ommen" ('t was nog donker) naar Zevenaar naar sporthal Lentemorgen. Zouden ze me nog herkennen? Zou Ik ze nog herkennen? Op de parkeerplaats zag ik allemaal jonge meiden in trainingstenue voor de entree staan. "Zo", dacht ik, "de club is aardig verjongd!". Maar even later stapte 't hele zwikkie in de bus en reed weg. 't Waren handbaldames! Even later kwamen toch de echte badmintonners voorbij. Flitsende trainingspakken en voorgevormde sporttassen met daarin gestroomlijnde rackets. Van die GTI dingen. Deed ik er wel goed aan naar binnen te lopen? 't Was al lang geleden en van spelen was het ook niet meer gekomen.....Met mijn Carbonexje 8 en mijn vooroorlogstenue stapte ik de kleedkamer binnen. Ik had me voorgenomen me voor te stellen als Frits Sturkenboom voor 't geval ze me niet zouden herkennen. Maar ik kreeg de kans niet! De vier reeds aanwezige Wim-en herkende mij direct en aan hun outfits (sorry) zag ik dat 't goed was. Ik was in een vertrouwde omgeving. Ik moest kiezen. Eerst iedereen begroeten, bijkletsen, afspraken maken of eerst spelen. 't Werd de laatste. Uiteraard verzorgde Willem eerst de warming up. Deze zou hem zelf later bijna parten gaan spelen. In het eerste partijtje overheerste de angst en de onzekerheid. De angst voor blessures (enkelbandjes, kniebandjes, etc.) en de onzekerheid over mijn outfit van '89. In het tweede partijtje concentreerde ik me op het hoedje, pardon, shuttle; deze keer moest ik 'm toch eens raken. In het derde partijtje heb ik oog voor mijn medespeler(ster), U ook hier? Daarna tijd voor koffie en bijkletsen met Wim, Wim, Wim, en Wim en Carola, Riet, Ben, Henk, Ans, Bertho, José, Gijs totdat Rinie me weer ingedeeld heeft voor een partijtje. Vanaf partijtje vier ging het eigenlijk wel lekker. Ik kreeg de shuttle over het net, liep mijn medespeler(ster) niet omver en bleef zelfs op eigen veld! De volgende twaalf partijen verliepen net zo. Het toetje was de laatste partij. Alle "sterren"

tegen elkaar en tot op het bot. Ze hebben me alle hoeken van het veld laten zien en zag uiteindelijk zelf alleen maar sterren. Maar wel lekker!!! Al napratende in de kantine onder het genot van koppen soep, bittergarnituur en nonalkoholische drank kwamen we gezamenlijk tot de eindconclusie dat in al die jaren De Recreant eigenlijk dezelfde is gebleven. Nog steeds die gezellige, recreatieve badmintonclub waar je lekker kunt spelen en gezellig na kunt borrelen. HULDE aan Riet, Paul, Carola en Gijs, de jubileumcommissie, voor een zeer geslaagde reunie annex toernooi en Hulde aan de deelnemende leden!

PS.

De hierop volgende nacht heb ik geen oog dicht gedaan (zo Hyper!). De volgende dag per brancard naar mijn werk gebracht en na een week zeiden mijn collega's op het werk: "Dit moet je vaker doen. Je was zo lekker rustig!" Inderdaad! Bij het volgende toernooi even bellen.....!

Groeten, Richard (uut Ommen)

Interview met Miriam

Kom je uit Zevenaar?

Daar ben ik wel geboren maar heb de laatste jaren in Duiven gewoond en woon nu alweer 2,5 jaar in het Pittoreske Groessen

Wat wil je over je "gezin" vertellen?

Ik ben ter wereld gekomen als de dochter van Jan en Ans Schlepers.
Vorig jaar juni ben ik getrouwd met Daan en wij hebben een konijn Pebbles.

Wat voor werk doe je?

Ik ben assurantie adviseur in het filiaal Zevenaar van Univé Oost.

Wat is je sportverleden, had je al eerder badminton gespeeld?

Vroeger toen ik klein was (Ja ook ik ben ooit klein geweest ☺) heb ik inderdaad badminton gespeeld. Alleen dat is al wel heel lang geleden.
Ik heb ook ooit aan wedstrijd zwemmen gedaan en een poosje op de sportschool gesport.

Waarom is het leuk om samen met je vader te spelen?

Het is gewoon hartstikke leuk om even de week door te kletsen en toch ook nog lekker bezig te zijn. Daarnaast vind ik het heel leuk om hem eens goed te zien zweten. Ik ben wel niet zo goed als hem, maar hij is niet zo snel meer!!!

Wat heb je verder nog voor hobby's?

Ik ben jaren begeleidster bij de Scouting geweest, eerst 7 bij de Bevers (4 t/m 6 jaar) en nu 1 jaar bij de Scouts (10 t/m 14 jaar). Echter dit is voor mij het laatste seizoen, dan wordt het weer tijd voor iets nieuws.
Daarnaast ben ik actief binnen onze buurtvereniging.

Wat is je favoriete muziek, favoriete film of theater?

Ik vind meerdere soorten muziek. Binnenkort ga ik naar de musical Dirty Dancing. Dat lijkt me helemaal geweldig.

Lees je graag en zo ja wat?

Ik ben niet rustig genoeg om met een boek in de tuin te gaan. Een keer een blad gaat nog wel want dat is snel uit.

Wat kies je meestal als voor- hoofd- en nagerecht als je uit eten gaat?

Vroeger was het tomatensoep, schnitzel en dame blanche. Gelukkig zijn mijn smaakpupillen zich beter gaan ontwikkelen, anders had ik een hoop lekkers gemist!!

Wat kan er binnen onze club nog verandert of verbeterd worden?

Ik zou zo niet weten wat.

Wat vind je zo leuk aan reizen?

Je kunt een heleboel leren door het bekijken van andere landen en culturen. Het is gewoon heel leuk om te zien wat andere mensen met hun leven doen.

Moeten het dan georganiseerde reizen zijn of zoek je het zelf wel uit?

Het liefst regelen wij zelf zo veel mogelijk en plannen wij zo min mogelijk. Echter dit is afhankelijk van de bestemming.

Wie wil je graag dat er de volgende keer geïnterviewd wordt?

Ik zou het wel leuk vinden als mijn vader volgende keer geïnterviewd wordt.

Zaalwacht, een serieuze bezigheid.

Als zaalwacht ben je, samen met je medezaalwacht, ruim van te voren aanwezig om de speelvelden gereed te maken en te zorgen dat het hangbord er staat en de klok gebruiksklaar is (tijd instellen en de eerste 2x 20 minuten instellen). Deze spullen staan in kast 3 van de materiaalruimte en één van de aanwezige bestuursleden heeft daar een sleutel van. Tevens dient er op iedere baan een goede shuttle aanwezig te zijn. Op het bord worden intussen alle namen gehangen van de spelers die aanwezig zijn en zich al gemeld hebben.

Er wordt door de zaalwacht nu een baanindeling gemaakt. Er is altijd één "zaalwacht" die speelt en één "zaalwacht" die de volgende partij ophangt. Hierbij wordt onder andere rekening gehouden wordt met de sterkte van de spelers. In het begin zal dat moeilijk zijn, maar al doende leert men. Op het zaalwachtformulier dient ingevuld te worden welke speler wanneer op welke baan speelt. Tot zover niet erg ingewikkeld natuurlijk.

Voor alle volgende partijen dient er echter rekening gehouden te worden met enkele "huisregels". Zo moet een speler die een periode niet heeft gespeeld de eerstvolgende periode wel spelen. Verder is het wenselijk dat een speler tegen en met zoveel mogelijk andere spelers speelt. Natuurlijk moeten ook de dames leuke partijen kunnen spelen en worden deze meestal samen met twee heren ingedeeld, ofschoon een damesdubbel ook leuk kan zijn.

Voor de volgende partijen hang je in eerste instantie eerst alle spelers die zojuist niet gespeeld hebben. Vervolgens vul je ze aan met spelers die nog geen twee keer achter elkaar hebben gespeeld. Houd wel rekening met leden die niet graag twee keer achter elkaar willen of kunnen spelen. Let er op dat niet steeds dezelfde personen twee keer achter elkaar spelen (dit kun je dus aflezen op het zaalwachtformulier. Hierna ga je de zaak verfijnen door te kijken of iedereen met en tegen iemand speelt die hij nog niet gezien heeft in een eerdere partij. Dit doe je dus om voor iedere speler na te gaan of dat zo is. Het kost even wat aandacht maar dit laatste is eigenlijk de grote van het zaalwacht zijn.

Mochten er niet al te veel spelers zijn dan is het soms nodig om geen 3 banen te hangen maar slechts twee. Dit om meer variatie in de baanindeling te maken, zodat men toch tegen of met andere spelers speelt.

Bij een opkomst van meer dan 24 leden zijn er twee mogelijkheden. De eerste is dat er aan een bestuurslid te vragen om bij BCZ een baan te mogen gebruiken of op te zetten. Als het bij BCZ niet druk is heeft men daar meestal geen bezwaar tegen. Is het bij BCZ wel druk dan moeten er één of meerdere spelers twee partijen (40 minuten) wachten. Hiervoor is een speciale lijst gemaakt om ook dat goed bij te houden, zodat deze spelers voorlopig niet aan de beurt zijn om 40 minuten te wachten.

Aan het eind van de avond (vanaf 22:00 uur) wordt het vaak wat rustiger en kunnen er verzoekpartijen worden aangevraagd bij de zaalwacht. Het blijven verzoekpartijen, als het nog erg druk is zal daar nog geen gehoor aan worden gegeven.

Tenslotte dragen de zaalwacht en/of de laatste spelers er zorg voor dat na afloop van de laatste partij alle materialen weer worden opgeruimd.(Denk aan: kast op slot!).